

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-33/2024-114

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Sonji Gundić-Biškup kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Petra Holičeka iz Sokolovca, Koprivnička 23, OIB: 80661460755, zastupanog po punomoćnici Alenki Vlahinić, odvjetnici iz Zagreba, protiv prvotuženika KTC d.d., Križevci, Nikole Tesle 18, OIB: 95970838122, zastupanog po punomoćniku Zlatku Greguriću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić & Hrvoje Mladinić iz Bjelovara i drugotuženika Croatia osiguranje d.d. Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćnici Ani Pintar, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković & Partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene dana 25. ožujka 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnice tužitelja, punomoćnika prvotuženika i punomoćnice drugotuženika, na ročištu radi objave i uručjenja presude, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku, dana 29. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Prvotuženik KTC d.d. Križevci, Nikole Tesle 18, Križevci, OIB: 95970838122 i drugotuženik Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, solidarno su dužni tužitelju Petru Holičeku iz Sokolovca, Koprivnička 2 isplatiti imovinsku štetu s osnova izmakle koristi u iznosu od 45.830,11 € (slovima: četrdesetpettisućaoamstotrideseturaijedanaestcenti) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom temeljem čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja teče od 26. lipnja 2013. do isplate, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II. Prvotuženik KTC d.d. Križevci, Nikole Tesle 18, Križevci, OIB: 95970838122 i drugotuženik Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, solidarno su dužni tužitelju Petru Holičeku iz Sokolovca, Koprivnička 2, naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 14.356,74 € (slovima: četrnaesttisućatristopedesetšesteuraisedamdesetičetiricenta) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 29. travnja 2026. do isplate, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 12. svibnja 2014., putem pošte, preporučenom pošiljkom, a koja je zaprimljena u Sudu 13. svibnja 2014., protiv prvotuženika KTC. d.d. Križevci i drugotuženika Croatia osiguranje d.d. Filijala Koprivnica, radi naknade štete.

1.1. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasnik i posjednik nekretnina u k.o. Sokolovac, kčbr. 388/2 voćnjak u Selištu površine 680 čhv, kčbr. 389 voćnjak u Selištu sa 791 čhv i kčbr. 387/2 voćnjak u Selištu površine 1 jutro, na kojim nekretninama je posadio voćnjak s oko 750 stabala jabuka.

1.2. U siječnju 2013., a što je tužitelj doznao dana 28. siječnja 2013., u voćnjak je ušla divljač (srne i jeleni) iz obližnjeg lovišta prvotuženika, prethodno slomivši ogradu, te je ulaskom u voćnjak počinila štetu na način da je oglodala koru sa svih stabala jabuka i na taj način uništila voćnjak.

1.3. Divljač koja je počinila štetu bila je u vlasništvu lovozakupnika KTC. d.d. Križevci (ovdje prvotuženika), a u vrijeme šetnog događaja prvotuženik je imao sklopljenu policu osiguranja sa Croatia osiguranjem d.d. (ovdje drugotuženika) broj: 099071000400.

1.4. Dana 28. siječnja 2013. tužitelj je od susjeda Božidara Rajića obaviješten da mu je veliki broj divljači (oko 30-ak) srušilo ogradu oko voćnjaka, te je istog dana sa suprugom Marijom Holiček i bratom Mihajlom Holiček utvrdio nastalu štetu, pri čemu su se uvjerali da su srne slomile ogradu i oglodale sva stabla jabuka. Nakon što je vidio razmjere štete, tužitelj je nazvao lovočuvara Branka Dvekar i dana 30. siječnja 2013. zajedno su otišli u voćnjak. Lovočuvar, nakon što je vidio počinjenu štetu, utvrdio je da se radi o totalnoj šteti, te je tužitelja uputio da u Croatia osiguranju podnese zahtjev za naknadu štete. Tom prilikom nitko nije fotografirao voćnjak, niti je lovočuvar imao bilo kakvih primjedbi na izgled voćnjaka.

1.5. Dana 1. veljače 2013. tužitelj je podnio drugotuženiku Zahtjev za naknadu štete, nakon čega je očekivao da će predstavnik osiguranja, zajedno s predstavnikom lovozakupnika KTC. d.d., doći na lice mjesta i napraviti očevid, jer je to uobičajeni postupak kod takvih događaja, no od drugotuženika je primio samo obavijest da se odbija sa zahtjevom za naknadu štete jer je prvotuženik osporio tužitelju pravo na naknadu štete s tvrdnjom da je ulaz u voćnjak bio otvoren i da je time bio omogućen nesmetan prolaz divljači u voćnjak.

1.6. Nakon toga, tužitelj je u više navrata pokušao na miran način s tuženicima postići dogovor oko naknade štete, budući da je ista izuzetno velika, a tužitelju je ugrožena egzistencija jer je poljoprivrednik i živi od prodaje jabuka iz uništenog voćnjaka. Kako su tuženici odbili tužitelju naknaditi štetu, u svibnju 2013. tužitelj je podnio prijedlog za osiguranje dokaza Općinskom sudu u Koprivnici, a postupak je proveden u predmetu R1-71/2013. U navedenom postupku prvotuženik je tvrdio da su tužitelj i lovočuvari Branko Dvekar i Boris Habrka istog dana otišli na lice mjesta, te da su sva trojica zajedno na licu mjesta konstatirala kako voćnjak uopće nije imao vrata na ogradi, odnosno da voćnjak koji jest bio ograđen, nije imao zatvoren ulaz ne na način da vrata nisu bila fizički zatvorena, nego na način da vrata na ogradi nisu uopće postojala, što znači da su srne nesmetano ulazile i izlazile iz voćnjaka. Isto tako, prvotuženik je tvrdio da je lovočuvar Boris Habrka fotografirao da vrata na voćnjaku uopće nisu postojala i da te fotografije postoje, ali ih u tom postupku nije dostavio. Drugotuženik je u svom očitovanju odbio zahtjev za naknadu štete tuitelja, navodeći da njegov osiguranik nije priznao zahtjev tužitelja, tvrdeći da tužitelj nije poduzeo potrebne mjere radi zaštite voćnjaka.

1.7. Nadalje tužitelj u tužbi navodi da je sporni voćnjak ograđen ogradom koja se sastoji od drvenih stupova i pletene žice visoke 1,25 m, iznad koje se nalaze dva reda aluminijske žice, red bodljikave žice, osim na ulazu s južne strane gdje je samo pletena žica, da se na ogradi nalaze i trake koje služe za odbijanje divljači. Uvijek je poduzimao sve potrebne mjere radi zaštite voćnjaka od divljači, budući je u neposrednoj blizini šuma u kojoj prvotuženik drži divljač.

1.8. Tužitelj osporava da su u njegovoj prisutnosti napravljene bilo kakve fotografije, a tužitelju nije poznato je li netko od zaposlenika prvotuženika snimio nekakve fotografije koje su sa netočnim objašnjenjem prezentirane drugotuženiku s ciljem da se tužitelja ošteti osporavanjem prava na naknadu štete, a što tužitelj smatra očitim jer nije proveden uobičajeni postupak očevitom na licu mjesta s predstavnikom osiguranja, lovozakupnikom i oštećenikom, pri čemu se sastavlja zapisnik, već je prvotuženik postupio na svoju ruku sačinivši u vlastitoj režiji nekakve fotografije.

1.9. U siječnju 2013. bila je jaka zima, padao je snijeg, te je prvotuženik KTC bio dužan osigurati divljači dovoljno hrane, što očito nije učinio, pa je divljač ušla u njegov voćnjak, uništivši ogradu, odnosno divljač je uništila koru voćki.

1.10. Slijedom navedenog, prvo i drugo tuženik odgovorni su za štetu nastalu za uništeni voćnjak u iznosu od 40.953,70 kn, za neamortiziranu vrijednost voćaka u iznosu od 14.333,79 kn, za izmaklu korist u vidu izgubljenog uroda jabuka za 2013. u iznosu od 46.900,00 kn, a s obzirom da je prema nalazu i mišljenju vještaka vijek trajanja takvog voćnjaka 20 godina, potražuje izmaklu korist za daljnjih sedam godina u kojima neće moći imati urod jabuka u iznosu od 328.300,00 kn, odnosno predlaže da sud donese presudu, te prvo i drugo tuženicima, kao solidarnim dužnicima, s naslova naknade imovinske štete naloži da isplate utuženi novčani iznos.

2. U pisanom odgovoru na tužbu prvotuženik KTC. d.d. Križevci istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije tvrdeći da je drugotuženik odgovoran za štetni događaj u lovištu jer se prvotuženik kao zakupnik osigurao za štetu od divljači kod drugotuženika Croatia osiguranja po policama broj 099071000400 i 099071000446.

2.1. Ne osporava da je prvotuženik lovozakupnik lovišta, koje je u blizini voćnjaka jabuka kojeg je tužitelj vlasnik i posjednik, no osporava da bi dana 28. siječnja 2013. divljač iz lovišta ušla u tužiteljev voćnjak, na način kako to tvrdi tužitelj, te osporava da bi divljač slomila ogradu, koje nije niti bilo, odnosno ograda je bila predviđena na način da su postavljeni drveni stupovi na jednakim razmacima između kojih nije bilo ograde, već samo ostaci bodljikave i pletene žice, koji su bili na zemlji. Ograda nije imala vrata, te je u voćnjak mogao ući i izaći tko god je htio. Tvrdi da tužitelj nije poštivao sve propisane mjere koje je po Zakonu bio dužan poduzeti, da bi se spriječila šteta od divljači, te stoga osporava pravnu osnovu, odgovornost i visinu nastale štete.

2.2. Prvotuženik ne osporava da je lovozakupnik lovišta koje je u blizini voćnjaka jabuka, vlasništvo tužitelja, ali osporava odgovornost za štetni događaj, osporavajući tužiteljevu tvrdnju da je voćnjak bio uredno i sukladno zakonskim propisima ograđen, kao i da je divljač slomila ogradu na jednom mjestu i oglodala koru sa svih 750 stabala. Ovo iz razloga jer

voćnjak tužitelja u vrijeme počinjenja štete nije bio ograđen, tj. ograda je bila predviđena na način da su postojali drveni stupovi na određenim, jednakim razmacima, ali između njih nije bilo nikakve ograde, već samo ostaci bodljikave i pletene žice koji su bili doslovce na zemlji, što uslijed nebrige, što uslijed snijega koji je dodatno spomenutu žicu utabao na zemlju. Osim toga, navodna "ograda" uopće nije imala vrata i to ne na način da su ona postojala, pa nisu bila zatvorena, nego na način da na otvoru širine nekih 10-ak metara uopće nisu postojala nikakve vrata, što znači da je u voćnjak i iz voćnjaka mogao ući i izaći tko god je htio i kako god je htio.

2.3. Nadalje, prvotuženik navodi da je tužitelj zasadio voćnjak usred lovišta, oko kojeg je sa svim strana šuma, pa s obzirom na tu činjenicu trebao je voditi brigu o svom nasadu. Nadalje, navodi da je osigurao dostatne količine hrane za divljač jer su na području cijelog lovišta postavljena hranilišta za divljač na koja lovočuvari prvotuženika na dnevnoj bazi raznose raznovrsnu hranu. Prvotuženik je isto tako poduzeo mjere za sprječavanje štete od divljači na način da je smanjivao njihov broj do brojnog stanja kojeg može uzgajati u lovištu, a sukladno Lovnogospodarskoj osnovi kojom je propisan broj divljači u lovištu, a prvotuženik je dužan pridržavati se jer je izložen konstantnim inspekcijskim nadzorima.

2.4. Nadalje, prvotuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj u tužbi nije dokazao da je šteta na voćnjaku počinjena od divljači iz obližnjeg lovišta (srne i jeleni), kojeg je prvotuženik lovozakupnik, budući je šteta mogla nastati npr. i od ovaca, koza i drugih životinja, a koje ljudi uzgajaju u susjedstvu.

2.5. Nadalje, osporava navode tužitelja da je komercijalno eksploatirao voćnjak, da je od njegovog prinosa živio i prehranjivao obitelj. Osporava nalaz vještaka Vladimira Talan u postupku osiguranja dokaza od 24. svibnja 2014., odnosno u cijelosti osporava procjenu štete koju je on iskazao, te predlaže da sud donese presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U pisanom odgovoru na tužbu drugotuženik Croatia osiguranje nije osporio da je tužitelj vlasnik i posjednik naznačenih nekretnina iz tužbe na kojima je posađen voćnjak, kao i to da je tužitelj podnio odštetni zahtjev dana 1. veljače 2013., no osporava navode iz tužbe da bi divljač u vlasništvu prvotuženika KTC slomila ogradu jer ista nije bila adekvatno izgrađena, djelomično je bila oštećena i nije predstavljala prepreku za divljač.

3.1. Drugotuženik ne osporava da je divljač bila u vlasništvu prvotuženika KTC, koji je sa Croatia osiguranjem imao sklopljene police osiguranja broj 099071000400, i policu broj 099071000446, te stoga priznaje pasivnu legitimaciju.

3.2. Prvotuženik je s drugotuženikom sklopio policu osiguranja s agregatnim limitom police od 480.000,00 kn, koja je iscrpljena zbog velikog broja šteta, a druga polica za isto vremensko razdoblje sklopljena je s limitom od 480.000,00 kn i sa svotom osiguranja od 50.000,00 kn po štetnom događaju, a kako je do sada po navedenim policama isplaćen iznos od 908.286,08 kn, to je preostala svota po tim policama u iznosu od 51.713,92 kn.

3.3. Drugotuženik ne osporava primitak prijave štete, koja je tužitelju odbijena, budući da voćnjak nije bio zaštićen adekvatnom ogradom, odnosno tužitelj nije vodio brigu o zaštiti

voćnjaka. Oспорava pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva i visinu štete procijenjene u izvanparničnom predmetu osiguranja dokaza, te predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev, odnosno sukladno Ugovoru o osiguranju da ga eventualno obveže za nastalu štetu do visine od 50.000,00 kn.

3.4. Drugotuženik isto tako osporava nalaz i mišljenje vještaka Vladimira Talana u postupku osiguranja dokaza broj R1-71/2013, naročito u visini neamortizirane vrijednosti voćnjaka kao i u visini izgubljene zarade za svaku godinu roda. Ovo iz razloga jer je prilikom navedenog postupka bilo vidljivo da voćnjak tužitelja nije redovito održavan, da nisu posađena nova stabla i da je nedostajalo oko 20% stabala voćnjaka. U nalazu vještaka ne navodi se prodaje li tužitelj urod jabuka u klasama ili za industrijsku proizvodnju, pa se stoga ne može točno zaključiti kolika je izgubljena zarada tužitelja.

3.5. Drugotuženik osporava da je voćnjak u vrijeme štetnog događaja bio ograđen na način kako se to navodi u tužbi, te ostaje kod tvrdnje da voćnjak nije bio adekvatno ograđen, te da visina ograde ne predstavlja prepreku za divljač, a spornim čini i visinu ograde od 1,25 m, kako se navodi u tužbi, te se osporava da je u vrijeme štetnog događaja voćnjak bio opasan trakama za odbijanje divljači. Stoga se tužbeni zahtjev osporava i u odnosu na pravnu osnovu i u odnosu na visinu.

4. Nakon provedenog gospodarskog vještačenja, tužitelj je pisanim podneskom dana 15. prosinca 2022., postavio tužbeni zahtjev kojim predlaže donošenje presude na način da su mu prvo i drugotuženici dužni s osnova naknade imovinske štete za uništeni voćnjak isplatiti štetu u iznosu od 40.953,70 kn, s naslova neamortizirane vrijednosti voćnjaka iznos od 14.333,79 kn, s naslova izmakle koristi za period od 7 godina (od 2013. do 2019.), za izgubljeni urod jabuka izmaklu korist u iznosu od 345.307,00 kn, odnosno tuženici su solidarno dužni tužitelju isplatiti ukupni iznos od 400.594,49 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 26. lipnja 2013., pa do isplate. Na ročištu održanom dana 31. siječnja 2023. tužitelj je postavio tužbeni zahtjev u važećoj valuti EUR i to s osnova naknade imovinske štete za uništeni voćnjak u iznosu od 5.435,49 €, s naslova neamortizirane vrijednosti voćnjaka iznos od 1.902,42 €, s naslova izmakle koristi iznos od 45.830,11 €, odnosno sveukupno iznos od 53.168,02 €.

5. Nakon provedenog postupka ovaj sud je 13. travnja 2023. donio Presudu broj P-474/2014-89 kojom je u točki I. izreke usvojio tužbeni zahtjev tužitelja kojim su tuženici dužni solidarno tužitelju isplatiti imovinsku štetu s osnova izmakle koristi u iznosu od 45.830,11 € sa zakonskom zateznom kamatom od 26. lipnja 2013. do isplate. Točkom II. izreke presude tuženici su dužni solidarno naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 9.356,74 €. Točkom III. izreke odbijen je tužbeni zahtjev za solidarnu isplatu iznosa od 5.435,49 € s osnova imovinske štete za uništeni voćnjak, iznosa od 1.902,42 € s osnova neamortizirane vrijednosti voćnjaka, odnosno s naslova naknade štete isplatiti iznos iznad dosuđenih 45.830,11 € do utuženih 53.168,02 € sa zakonskom zateznom kamatom od 26. lipnja 2013. do isplate.

6. Povodom žalbi oba tuženika, Županijski sud u Splitu Rješenjem broj GŽ-2357/2023-3 od 21. ožujka 2014. ukinuo je pobijanu prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je prihvaćen

tužbeni zahtjev pod točkom I. izreke i u odluci o troškovima postupka pod točkom II. izreke i predmet je u tom dijelu vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

7. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica u ponovljenom postupku po suglasnom prijedlogu stranaka izvedeni su dokazi čitanjem zk. izvataka za nekretnine upisane u zk.ul.br. 42 k.o. Sokolovac, zk.ul.br. 295 k.o. Sokolovac, Obavijesti o odštetnom zahtjevu Croatia osiguranja s lista 9, prijedloga za osiguranje dokaza s lista 10-12, nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Vladimira Talan iz predmeta ovog suda broj R1-71/2013 od dana 26. lipnja 2013., pregleda šteta po polici broj 099-099071000400 (listovi 21-43), privitka polici odgovornosti s lista 42, Uvjeta za osiguranje od izvan ugovorne odgovornosti (listovi 43-45), fotografija uz policu osiguranja (listovi 54-64), fotografija (list 71), zapisnika Ureda Državne uprave Koprivničko-križevačke županije, Službe za gospodarstvo (listovi 82-84), Rješenja (listovi 85-86), nalaza i mišljenja gospodarskog vještaka Željke Kolar, dipl. ing. od dana 26. rujna 2021., nalaza i mišljenja šumarskog vještaka Milana Arvaya od 22. ožujka 2017., zapisnika (listovi 144-160), pregleda štete po polici s lista 285-309, te cijelog spisa broj R1-71/2013. Pročitani su iskazi tužitelja saslušanog kao stranka u svrhu dokazivanja, te su pročitani iskazi svjedoka Bože Rajića, Mihaela Holičeka, Marije Holiček, Borisa Habrke i Branka Dvekara. Pročitani su iskazi gospodarskog vještaka Željke Kolar, te šumarskog vještaka Milan Arvaya. Tužitelj je nastavno saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja, te su nastavno saslušani svjedoci Boris Habrka i Branko Dvekar.

8. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 96/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 i 155/2023; - dalje u tekstu: ZPP), te je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

9. Primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 7. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, sud u postupku može utvrđivati samo one činjenice koje su stranke predložile tijekom postupka, te izvoditi samo one dokaze koje su stranke predložile tijekom postupka.

10. Nesporno je između stranaka da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnina upisanih u zk.ul.br. 42 k.o. Sokolovac kčbr. 388/2 voćnjak u Selištu sa 680 čhv, kčbr. 389 voćnjak u Selištu sa 791 čhv, te kčbr. 387/2 voćnjak u Selištu sa 571 čhv, na kojim nekretninama se nalazi voćnjak tužitelja u kojem je zasađeno oko 750 stabala jabuka.

11. Nesporno je da je tijekom siječnja 2013., a što je tužitelj saznao dana 28. siječnja 2013. nastala šteta u voćnjaku jabuka tužitelja, u koji je ušla divljač, te oglodala koru sa stabala jabuka. Nesporno je da je prvotuženik KTC d.d. Križevci lovozakupnik lovišta koje je u blizini navedenog voćnjaka.

12. Između stranaka isto tako nije sporno da je prvotuženik KTC d.d. Križevci s drugotuženikom Croatia osiguranjem d.d. Zagreb sklopio policu osiguranju broj 099071000400, kao i policu broj 099071000446, slijedom čega je nesporna pasivna legitimacija drugotuženika. Nesporno je da je drugotuženik po polici osiguranja broj 099071000400 s prvotuženikom sklopio policu sa agregatnim limitom police od 480.000,00 kn, te da je dana 16. studenog 2012. sklopljena i druga polica broj 099071000446, za isto

vremensko razdoblje, također sa agregatnim limitom od 480.000,00 kn i svotom osiguranja od 50.000,00 kn po štetnom događaju. Iz navedenog proizlazi da su prvo i drugotuženik sklopili dvije police u istoj osigurateljnoj godini sa svotom osiguranja i agregatnim limitom u ukupnom iznosu od 960.000,00 kn. Drugotuženik ističe da je po navedenim policama isplatio prvotuženiku 908.286,08 kn i da je preostala svota po tim policama 51.713,92 kn, a što dokazuje "Pregledom šteta po polici broj 099099071000400", "Privitkom polici odgovornosti broj 099071000446", kao i "Pregledom šteta po polici broj 099-099071000400." Na temelju navedenog drugotuženik je tvrdio da je po polici ostao neisplaćen iznos za eventualnu naknadu štete od oko 50.000,00 kn, a kako nije predložio provođenje knjigovodstveno-financijskog vještačenja na okolnost iscrpljenih polica osiguranja, odnosno iskorištenog limita, nije bilo moguće utvrditi točan iznos koji je preostao za isplatu po policama osiguranja, s obzirom da sud ne raspolaže stručnim znanjem kako bi izvršio predmetni obračun. Stoga je po ocjeni ovog suda drugotuženik solidarno odgovoran sa prvotuženikom za sveukupnu nastalu štetu tužitelju, bez obzira na njen iznos.

13. Prvotuženik je iznio prigovor promašene pasivne legitimacije njegove odgovornosti za nastalu štetu u voćnjaku tužitelja, budući je kao lovozakupnik kod drugotuženika sklopio police osiguranja i na taj način se osigurao od odgovornosti za eventualnu štetu u lovištu, međutim navedeni prigovor nije osnovan iz razloga što su navedene police limitirane, a što je poznato i prvotuženiku i drugotuženiku, iz čega proizlazi mogućnost da se šteta ne može isplatiti u cijelosti iz ugovorenih polica, pa isto ne oslobađa prvotuženika odgovornosti za štetu kao vlasnika divljači, a koju činjenicu je prvotuženik i priznao.

14. Odgovornost lovoovlaštenika za štetu od divljači na poljoprivrednim kulturama uređena je čl. 83. st. 1. Zakona o lovstvu ("Narodne novine" broj 140/05., 75/09., 153/09. i 14/14.), a kojom odredbom je propisano da je za štetu koju počinu divljač u lovištu odgovoran lovoovlaštenik lovišta, pod uvjetom da je oštećeni poduzeo propisane mjere za sprječavanje štete od divljači, koje je u smislu tog Zakona bio obvezan poduzeti.

15. U ovom postupku prvotuženik i drugotuženik iznosili su temeljni prigovor da voćnjak tužitelja u vrijeme šetnog događaja nije bio ograđen, odnosno da nije imao adekvatnu ogradu koja bi spriječila ulazak divljači u voćnjak, slijedom čega proizlazi zaključak tuženika da tužitelj nije poduzeo propisane mjere za sprječavanje štete od divljači. Stoga je sud na ove okolnosti proveo dokaze.

16. Saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja tužitelj Petar Holiček naveo je da je početkom siječnja 2013. bio u voćnjaku, koji je bio pod snijegom i tada nije uočio da bi stabla jabuka bila oštećena, međutim krajem siječnja iste godine bio je obaviješten od strane susjeda Bože Rajića da je divljač ušla u njegov voćnjak i da je došlo do oštećenja stabala. Godine 2000. podnio je zahtjev Županiji kako bi dobio dozvolu za sadnju voćnjaka, a radi ostvarenja državnih poticaja i između uvjeta koje je morao ispuniti za dobijanje dozvole, bio je i postavljanje ograde oko cijelog voćnjaka, pa je tako nakon sadnje ogradio voćnjak sa svih strana na način da je kao stupove postavio željezničke pragova, između kojih je postavio žicu koja je bila visine od 1,25 m, a iznad žice postavljene su dvije aluminijske žice od dalekovoda, tako da je svaki red bio visine od oko 30 cm, te je iznad toga postavljena i bodljikava žica, kao i plastična traka širine od 20-25 cm za plašenje životinja. Visina stupova bila je oko 2,60 m, pa je tako ukupna visina ograde bila oko 2 m. Postavljena su i vrata širine

6 m koje je otvarao prilikom ulaska u voćnjak. Prilikom svakog ulaska i izlaska iz voćnjaka žicu je pričvršćivao za čavao na stupu, a prilikom ulaska traktorom u voćnjak, istu je pomicao i vraćao na stup. Nakon postavljanja ograde nadležna Komisija utvrdila je da su ispunjeni uvjeti propisani radi zaštite parcele od mogućnosti nastale štete od divljih životinja, a prvi poticaj ostvario je 2008. Nadalje navodi da ga je krajem siječnja 2013. susjed Božo Rajić obavijestio da je vidio divljač u njegovom voćnjaku i to oko 40 komada životinja, uglavnom jelena i košuta, da su uništena stabla voćaka, te je sa susjedom isti dan otišao u voćnjak. O šteti je obavijestio lovočuvara prvotuženika Branka Dvekar, koji je došao u voćnjak i konstatirao ogromnu štetu, te uputio tužitelja da se obrati osiguranju, a što je on i učinio time što se obratio zaposlenici drugotuženika Milici koja mu je rekla da će doći u voćnjak, međutim ista ga je nakon 5-6 dana obavijestila da ne može doći. Navodi da Branko Dvekar nije imao fotoaparat kada je došao u njegov voćnjak, te mu nije poznato da bi itko od strane drugotuženika bio u voćnjaku. U odnosu na položaj žice na fotografijama u spisu, navodi da su životinje uništile ogradu na više mjesta, ona je bila potrgana, a na mjestu gdje su životinje stale na žicu, ista je bila u zemlji. Navodi da nitko od strane oba tuženika nije izašao na lice mjesta, barem ne u njegovoj prisutnosti, pa je u svibnju mjesecu podnio sudu prijedlog za osiguranje dokaza.

17. Nastavno saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja na ročištu 25. ožujka 2026. tužitelj je naveo da je od 2000. do 2013. oko voćnjaka imao istu ogradu, te je znao popravljati na onim dijelovima gdje su srne znale preskočiti ogradu, a nije bilo potrebe za bilo kakvim drugim radovima na ogradi jer je ista napravljena od pocinčane žice, dok je gornja žica napravljena od aluminijskog dalekovoda, te je čvrsta. Navodi da je gater ograđeni prostor za uzgoj divljači od prvotuženika bio u vrijeme štetnog događaja tamo i to na udaljenosti od 500 do 600 m od njegovog voćnjaka, te je samo prvotuženik imao uzgojno područje na tom terenu i divljač je dolazila u šumu, te stoga smatra da je divljač došla iz gatera prvotuženika. Ne priznaje fotografije u spisu, s obzirom da nisu rađene u njegovom prisustvu.

18. U svome iskazu svjedok Božo Rajić naveo je da je susjed tužitelja koji živi u neposrednoj blizini spornog voćnjaka, a koji navodi da je u siječnju 2013., a bio je visok snijeg, kada je uočio na jednoj livadi veliki broj jelenske divljači i to 30-50 komada i krenuo je prema svom zemljištu gdje je imao zasijanu pšenicu provjeriti je li divljač uništila njegove usjeve. Po tragu je vidio da je jelenska divljač krenula prema susjedovom voćnjaku, pa je isto tako i on krenuo vidjeti je li susjedu nastala kakva šteta i vidio je izgrizena stabla jabuka, a očito su to životinje učinile jer su bile gladne. Navodi da se u blizini nalazi lovište KTC-a i vidio da je su tragovi tih životinja išli prema šumi iz čega je zaključio da je divljač došla iz lovišta KTC-a. Svjedok navodi da je inače voćnjak tužitelja bio ograđen žičanom ogradom između koje su postojali pragovi, a isto tako postojao je i ulaz, također od pletene žice, a otvarao se na način da se žica skidala sa stupa i pomicala da bi se ulazilo u voćnjak. Na dan štetnog događaja došavši pred voćnjak tužitelja vidio je stravičan prizor, na način da je žica bila polegnuta na zemlju od životinja koje su skakale preko ograde, a što je zaključio s obzirom na tragove životinja na snijegu oko same žice. Navodi da se radilo o hordi životinja, jelenske divljači. Prije štetnog događaja, s obzirom da prolazi pored voćnjaka tužitelja, vidio je da je voćnjak ograđen i da je oграда zatvorena, a tužitelj je voćnjak držao u redu, prskao je travu na tlu, te ga orao i gnojio. Navodi da je uglavnom vidio 2/3 ograde voćnjaka prilikom prolaska kroz voćnjak tužitelja ili okolo, te dozvoljava da ne neki stup bio i nagnut, no nije uočio da bi postojala kakva rupa na žici. Nakon što su mu dane na uvid fotografije s lista 56-64, svjedok

je potvrdio da je to voćnjak tužitelja i da je takvo stanje ograde bilo kada je došao u voćnjak u siječnju, poslije ulaska životinja.

19. Svjedokinja Marija Holiček, supruga tužitelja u svome iskazu navela je da je 28. siječnja 2013., zajedno sa suprugom i šogorom otišla u voćnjak, te su tamo zatekli polomljenu žicu i ogradu savijenu u snijegu, te oštećene voćke. Zaključila je da se radi o većem broju divljači, budući su tragovi bili raspoređeni po snijegu po širem području. Navodi da je sa suprugom sudjelovala u obavljanju svih poslova vezano uz održavanje voćnjaka, a suprug je uredno održavao ogradu.

20. Svjedok Boris Habrka, lovočuvar prvotuženika u svome iskazu na ročištu održanom dana 3. rujna 2015. naveo je da je po pozivu tužitelja s drugim lovočuvarom Brankom Dvekarom i tužiteljem bio u voćnjaku, ali se ne može izjasniti koji dan je to bilo, te je uočio polomljenu ogradu gledajući od ulaza s lijeve strane, žica je bila zabijena u snijeg, no bio je slobodan ulazak u voćnjak jer nisu postojala ulazna vrata, a niti bilo kakva žica koja bi se otvarala. I ranije je vidio da voćnjak nije ograđen sa svih strana, a što je uočio prilikom obilazaka tog područja. Fotografirao je stanje voćnjaka. U blizini voćnjaka tužitelja postoji gatar u kojem su smješteni jeleni lopatari kojih ima oko 20-ak komada. Navodi da nije fotografirao voćnjak u prisutnosti tužitelja i Branka Dvekara, nego je fotografije sačinio u prisutnosti Branka Dvekara, čemu tužitelj nije bio prisutan. Navodi da je prigovorio tužitelju da je razlog štete nepopravljena i otvorena oграда, s obzirom da je prema zakonu bio dužan imati ograđen cijeli prostor voćnjaka. Uputio ga je da podnese zahtjev Croatia osiguranju radi naknade štete. Nema saznanja da bi procjenitelj Milica Reljak rekla tužitelju da ne može doći na procjenu, budući se popravljaju žičana oграда gatera koju su polomili jeleni.

21. Nastavno saslušan na ročištu održanom dana 25. ožujka 2026. svjedok Boris Habrka naveo je da je za štetu doznao kada je tužitelj došao do njega kod gosp. Branka Dvekara, te su zajedno išli pogledati voćnjak u kojem je bila potrgana oграда, odnosno stisnuta sa snijegom na pojedinim mjestima, a na ulazu nije bilo vrata ili žice. Navodi da je fotografirao predmetni voćnjak isti dan poslijepodne ili drugi dan, čemu nije bio prisutan tužitelj, nego Branko Dvekar. Navodi da tužitelja nisu zvali dok su fotografirali voćnjak jer su isto učinili za potrebe svoje firme, a tužitelja su uputili da se obrati Croatia osiguranju za štetu. Navodi da su fotografije na listovima od 56-60 spisa one kojima je fotografirao mjesto događaja.

22. Saslušan kao svjedok Branko Dvekar naveo je da je zaposlenik prvotuženika na radnom mjestu lovočuvara, a u voćnjak tužitelja bio je pozvan od strane tužitelja, ali tek nakon dužeg vremena da vidi nastalu štetu u njegovom voćnjaku. Procijenio je da do štete ne bi došlo da su ulazna vrata voćnjaka bila zatvorena, a kako živi od voćnjaka tužitelja 1,5 do 2 km uočio je da je oграда bila stalno otvorena. Smatra da je tužitelj trebao postaviti ogradu s duplom žicom debljine 3-4 mm da bi zaštitio ulazak jelenske divljači u voćnjak. Navodi da

prvotuženik unutar gatera ima 30 komada jelena lopatara, te ostale jelenske divljači. Navodi da je fotografirao voćnjak tužitelja zajedno sa Borisom Habrkom, a čemu je bio prisutan i tužitelj koji ih je obavijestio o šteti, te su ga uputili na Croatia osiguranje. Navodi da u svom radnom vijeku nije uočio da bi jelenska ili srneće divljač lomila ogradu. Navodi da je fotografije u spisu (list 56-64) fotografirao Boris Habrka u njegovom prisustvu.

23. Nastavno saslušan kao svjedok Branko Dvekar na ročištu održanom dana 13. siječnja 2026. naveo je da su on i Boris Habrka išli sami u siječnju 2013., nakon štetnog događaja, fotografirati voćnjak tužitelja za potrebe prvotuženika. Nakon što je tužitelj prijavio štetu, u voćnjaku je bila Milica Reljak, zaposlenica drugotuženika, te je s njom bio i Boris Habrka koji mu je rekao da je tom prilikom fotografirao voćnjak. Navodi da nije bio prisutan kada su tužitelj i Habrka bili u voćnjaku, ali mu je Habrka rekao da je s tužiteljem bio u voćnjaku.

24. Sud je izvršio uvid u spis ovog suda broj R1-71/2013, u kojem je tužitelj kao predlagatelj dana 7. svibnja 2013. podnio prijedlog za osiguranje dokaza očevidom u voćnjaku tužitelja, uz prisustvo vještaka gospodarske struke Vladimira Talana, a radi štete koja mu je počinjena ulaskom srna iz obližnjeg lovišta na njegovu nekretninu u mjesecu siječnju 2013., a što je predlagatelj doznao 28. siječnja 2013. kada su srne iz obližnjeg lovišta prethodno slomivši ogradu ušle u voćnjak, te oglodale koru sa svih stabala jabuka i na taj način potpuno uništile voćnjak. Na održanom očevidu na licu mjesta 24. svibnja 2013. utvrđeno je da se sporni voćnjak nalazi oko 370 m od lovačkog doma Lovačke udruge "Sokol" iz Sokolovca, da se redovi stabala jabuka protežu u smjeru istok-zapad, a radi se o stablima grana koje se počinju račvati na 25 cm, pa do 1,5 metar sa strane, te je utvrđeno da su voćke stare 13 godina. Na licu mjestu utvrđeno je da je voćnjak ograđen pletenom žicom visine 1,25 m, da se iznad žice nalazi jedan red bodljikave žice, red aluminijsko-čelične pletene žice, da se s istočne strane voćnjaka nalaze dva ulaza, s time da je ulazak sa sjeverne strane fiksni, na način da je između stupova postavljena pletena žica, bez dodatka bodljikave i aluminijsko-čelične žice, da je razmak kod ulaza oko 5 m, koliko i između stupova, da su stupovi visine 2 m, tako da je ukupna visine ograde 2 m. Uočeni su i tragovi traka od plastične ambalaže koje služe za odbijanje divljih životinja, pa se s istočne strane voćnjaka nalazi šuma, na južnoj strani livada i oranica, na kojoj se nalazi lovačka čeka. Očevidu je bio prisutan sudski vještak poljoprivredne struke Vladimir Talan, dipl. ing. poljoprivrede, koji je dana 1. srpnja 2013. izradio nalaz i mišljenje, a iz kojeg proizlazi stanje ograde, odnosno materijala od kojeg je ograda sačinjena.

24.1. Iz nalaza i mišljenja predmetnog vještaka od 1. srpnja 2013. proizlazi da se oko voćnjaka tužitelja nalazi ograda koja se sastoji od drvenih stupova koji su u naravi željeznički pragovi i pletene žice visoke 1,25 m, iznad koje se nalazi dva reda aluminijske žice i red bodljikave žice, osim na ulazu s južne strane gdje je samo pletena žica. Razmak između stupova je oko 5 m, a ukupna visina 2 m. Oko i na žici ograde zatečeni su ostaci traka od ambalaže koja se služe za odbijanje divljači. Nadalje, vještak u nalazu navodi da je pregledom stabala utvrđeno da su sva stabla oštećena od glodanja na visini od 25 do 175 cm od zemlje, da je vanjski sloj kore u potpunosti skinut, a stabla u vegetaciji održava samo mjestimično ostao sloj kambija, da je nasad jabuka toliko oštećen, da nije sposoban za komercijalnu proizvodnju, te da je šteta totalna. Sudski vještak procijenio je vrijednost neamortiziranog dijela nasada starosti 13 godina, uz komercijalno iskorištavanje starosti od 20 godina, te je procijenio vrijednost podizanja nasada, kao i procjenu vrijednosti izgubljenog uroda jabuka.

25. S obzirom da su se tuženici protivili procjeni visine nastale štete po vještaku Vladimiru Talanu u postupku osiguranju dokaza, te su predlagali provođenje novog vještačenja na okolnost visine počinjene štete, sud je visinu nastale štete utvrđivao u ovom postupku provođenjem novog gospodarskog vještačenja.

26. U tijeku postupka provedeno je šumarsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Milanu Arvay, dipl. ing. šumarstva, te je proveden očevid na nekretnini tužitelja uz sudjelovanje gospodarskog vještaka Željke Kolar, dipl. ing.

26.1. Šumarskom vještaku postavljen je zadatak da odredi način i mehanizam nastale štete na nasadima, da iskaže mogućnost je li divljač mogla počiniti štetu na visini stabla od 1,75 m, kao i da li je tužitelj imao postavljenu adekvatnu ogradu, a sve u vrijeme nastanka štetnog događaja u siječnju 2013.

26.2. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mr. sc. Milana Arvay, koji je zaprimljen kod ovog suda dana 22. ožujka 2017., proizlazi da je moguće da je šteta mogla nastati od divljači s lovišta, pa tako i na visini stabla jabuke od 1,75 m. Na postavljeni zadatak vještaku da li je tužitelj imao postavljenu adekvatnu ogradu u vrijeme štetnog događaja u siječnju 2013., naveo je da je koristio fotografije iz predmeta ovog suda broj R1-73/2013 i P-474/2014 i njegov zaključak je da tužitelj nije imao postavljenu adekvatnu ogradu u sve vrijeme nastanka štetnog događaja u siječnju 2013., a što proizlazi iz fotografija u navedenim spisima, a niti je imao adekvatno postavljenu ogradu u vrijeme očevida 14. listopada 2016.

27. Tijekom ovog postupka tuženici su tvrdili, od toga da voćnjak nije bio ograđen, pa da nije bio ograđen uredno i sukladno zakonskim propisima do toga da ulaz u voćnjak nije bio zatvoren jer nisu postojala nikakva vrata, na koji način su isticali da tužitelj nije poduzeo mjere za sprječavanje štete od divljači. Stoga je sud cijenio na temelju provedenih dokaza u ovom postupku je li tužitelj kao oštećenik poduzeo propisane mjere za sprječavanje štete od divljači.

27.1. Na temelju iskaza svjedoka Bože Rajića, a kojem svjedoku sud poklanja vjeru jer se radi o svjedoku nezainteresiranom za ishod ovog spora, može se zaključiti da je voćnjak tužitelja bio ograđen na adekvatan način, a što znači da je cijeli voćnjak bio ograđen žičanom ogradom između koje su postojali pragovi, te je postojao i ulaz od pletene žice koja se skidala sa stupa i pomicala da bi se ulazilo u voćnjak. Sukladno iskazu navedenog svjedoka iskazivala je i supruga tužitelja Marija Holiček, kao i sam tužitelj, pa stoga sud njihovim iskazima poklanja vjeru. Da je voćnjak tužitelja bio adekvatno ograđen proizlazi i iz opisa voćnjaka, a koji opis je sačinio Sud na očevidu u postupku osiguranja dokaza u predmetu broj R1-71/2013, a navedeni opis ograde proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka Vladimira Talana u dijelu u kojem isti vrši opis predmetnog voćnjaka i ograde.

28. Suprotno iskazima navedenih svjedoka, te utvrđenju suda u postupku osiguranja dokaza i vještaka Vladimira Talana u dijelu opisa ograde voćnjaka, iskazivali su svjedoci, a zaposlenici prvotuženika lovočuvari Boris Habrka i Branko Dvekar. Međutim, njihovim iskazima sud ne poklanja vjeru jer navedeni svjedoci nisu pružili uvjerljive dokaze iz kojih razloga, kada ih je tužitelj obavijestio 28. siječnja 2013. o šteti u njegovom voćnjaku, nisu zajedno s njim izvršili fotografiranje ograde oko voćnjaka, a za što su bili ovlašteni kao lovočuvari prvotuženika, te štete na voćkama, nego su unatoč pozivu tužitelja da zajedno s njim utvrde stanje stvari, vršili fotografiranje došavši sami u voćnjak tužitelja po štetnom

događaju, navodeći da su fotografiranje vršili za potrebe poslodavca. Naime, provedenim dokazima je utvrđeno da se tužitelj odmah obratio lovočuvaru Borisu Habrki, te potom i drugotuženiku kao osiguratelju, a po uputi lovočuvara Borisa Habrke, s time da iz provedenih dokaza proizlazi da se drugotuženik ogлуšio na dolazak u voćnjak tužitelja po tužiteljevom pozivu. Osim navedenoga, po ocjeni ovog suda iskazi svjedoka Borisa Habrke i Branka Dvekara kontradiktorni su jer Boris Habrka u svome iskazu navodi da voćnjak tužitelja nije bio ograđen sa svih strana, dok svjedok Branko Dvekar kao razlog zbog kojega je divljač ušla u voćnjak navodi to što ulazna vrata voćnjaka nisu bila zatvorena, odnosno adekvatna. Osim navedenoga u spis su priložene fotografije, a koje je priložio prvotuženik uz odgovor na tužbu (listovi 56-64), za koje je tijekom postupka utvrđeno da se radilo o fotografijama koje je fotografirao Boris Habrka, tvrdeći da se na istima nalaze fotografije ograde voćnjaka tužitelja, a što tužitelj nije prihvatio, navodeći da u njegovoj prisutnosti nije vršeno nikakvo fotografiranje voćnjaka. Iako su nastavno saslušani u svrhu dokazivanja, svjedoci Boris Habrka i Branko Dvekar naveli da se radi o fotografijama voćnjaka koje upućuju na to da je ograda oko voćnjaka tužitelja bila potpuno neadekvatna jer je bila nakošenih stupova i pokidane žice, zaključak je suda da ukoliko se i radi o fotografijama predmetnog voćnjaka tužitelja pokidana žica i nakošeni stupovi mogu značiti da je do kidanja ograde došlo upravo kako to tvrdi tužitelj kada je horda divljači pokidavši ogradu ušla u voćnjak tužitelja. Osim navedenog, iz navedenih fotografija ne može se izvući zaključak da voćnjak tužitelja nije bio u cijelosti ograđen kao niti zaključak da je ulaz u voćnjak bio otvoren jer se to na temelju fotografija ne može zaključiti, a isto je u suprotnosti sa ostalim provedenim dokazima o adekvatnosti ograde voćnjaka. Sud prihvaća iskaz tužitelja, jer proizlazi iz provedenih dokaza, da je ulaz u voćnjak tužitelja bio sačinjen tako da je on prilikom ulaska u voćnjak pomicao žicu sa ulaza te je potom vraćao, jer se radi o širini ulaza koja omogućuje prolazak, kako pješice, tako i traktorom. Cijeneći provedene dokaze zaključak je suda da tuženici nisu pružili dokaze iz kojih bi proizlazilo da voćnjak tužitelja u vrijeme štetnog događaja nije bio adekvatno ograđen te da je do štete u voćnjaku došlo jer je srneća divljač mogla slobodno, prolaskom kroz nezatvoreni ulaz, ući u voćnjak i počiniti štetu.

29. Stalni sudski vještak mr. sc. Milan Arvay, dipl. ing. šumarstva u svome nalazu i mišljenju od 22. ožujka 2017. naveo je da je zaključak o tome da tužitelj nije imao postavljenu adekvatnu ogradu u voćnjaku u siječnju 2013., temeljio na fotografijama iz predmeta ovog suda broj R1-73/2013 i na temelju fotografija u ovom predmetu. Uvidom u spis ovog suda broj R1-71/2013 utvrđeno je da navedeni spis ne sadrži bilo kakve fotografije voćnjaka tužitelja, što znači da navedeni predmet ne može biti temelj za bilo kakav zaključak o adekvatnosti ograde voćnjaka. Cijeneći isto tako činjenice koje je sud cijenio u odnosu na predmetne fotografije u spisu koje je fotografirao Boris Habrka, zaključak je suda da vještak nije na temelju njih mogao izraditi nalaz i mišljenje u dijelu adekvatnosti ograde. Stoga sud u navedenom dijelu ne prihvaća nalaz vještaka Milana Arvaya. Osim navedenog nejasno je iz kojih razloga vještak zaključuje da je tužitelj na ogradu trebao postaviti električnog pastira radi sprječavanja štete od divljači jer navedeno nije sadržano u bilo kakvom propisu, a tužitelj je za način na koji je postavio ogradu dobio odobrenje nadležnog tijela, a što je bilo vezano uz ostvarenje prava na poticaje. Tuženici nisu izašli na nekretninu tužitelja po njegovom pozivu iako proizlazi da je to inače uobičajena procedura kod takve vrste štete, koja je u ovom slučaju od strane oba tuženika izostala. Vještak Milan Arvay u svom nalazu navodi da na dan očevida 14. listopada 2016. utvrđuje da je ograda neadekvatna, no

međutim na temelju fotografija koje je sačinio vještak nakon više od tri godine od dana štetnog događaja, ne može se smatrati da iste odražavaju stanja ograde voćnjaka tužitelja u vrijeme štetnog događaja.

30. Nadalje, u pisanom nalazu i mišljenju od 22. ožujka 2017. stalni sudski vještak mr. sc. Milan Arvay naveo je da je moguće da je šteta mogla nastati od divljači s lovišta, pa tako i na visini stabla jabuke od 1,75 m.

31. S obzirom da je šumarski vještak u svom usmenom nalazu i mišljenju naveo da je jelen puno snažniji od jelena lopatara, da mu visina hrpta minimalno iznosi 150 cm i da teži do 300 kg, dok je visina tijela lopatara ispod 100 cm i težina mu je oko 100 kg, to iz fizičkih osobina navedenih životinja proizlazi da je moguća veća šteta zbog eventualnog preskakanja ograde u voćnjak, a kako iz iskaza tužitelja, svjedokinje Marije Holiček i svjedoka Branka Dvekar proizlazi da je dana 28. siječnja 2013. bio visok snijeg, da su se poznali tragovi divljači prije same ograde, te unutar voćnjaka, da je bio velik broj tih tragova, to je zaključak suda da je jelenska divljač preskakivala ogradu, da ju je rušila na zemlju i zakopala u snijeg i da je upravo radnjom divljači srušena oграда i da je ista mogla nesmetano ulaziti i izlaziti iz voćnjaka i raditi štetu.

32. Šumarski vještak u usmenom nalazu i mišljenju navodi da u lovno gospodarskoj osnovi nije evidentiran jelen lopatar kao legitimna vrsta u lovištu, a to je vidljivo iz središnje lovne evidencije Ministarstva poljoprivrede, a što znači da lovozakupnik, a ovdje prvotuženik ima pravo na odstrel jelena lopatara u slučaju da ga zatekne u lovištu.

33. Cijeneći sve provedene dokaze zaključak je suda da prvotuženik KTC d.d. nije dokazao da je poduzeo mjere propisane člankom 75. i 76. Zakona o lovstvu, a u cilju sprječavanja ili smanjenja nastanka štete na nasadima za razliku od tužitelja koji je postavio adekvatnu ogradu koju je održavao. Sukladno navedenom kada se sagledaju odredbe Zakona o lovstvu kojima je uređena objektivna odštetna odgovornost osobe koja gospodari lovištem i lovozakupnika s općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti, konkretno odredbama čl. 1063. – 1067. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022 i 155/2023 - dalje u tekstu: ZOO) prvo i drugotuženici solidarno su odgovorni za štetu koju je pretrpio tužitelj.

34. Radi utvrđenja opsega i visine štete sud je proveo vještačenje po stalnom sudskom vještaku za agronomiju-gospodarstvo Željki Kolar, dipl. ing., koja je dana 26. ožujka 2021. dostavila sudu pisani nalaz i mišljenje, te se očitovala usmeno na ročištu održanom 31. siječnja 2023.

34.1. Iz nalaza i mišljenja gospodarskog vještaka proizlazi da je na nekretnini tužitelja zasađen višegodišnji trajni nasad jabuke u k.o. Sokolovac, da se isti nalazi na tri katastarske čestice koje čine cjelinu, da je na istom zasađen nasad jabuka, ograđen ogradom od žice postavljene na stupove, koja je jako oštećena, tako da je nema na dijelovima ili je strušena. Starost nasada procijenjena je na oko 13 godina, odnosno voćnjak je sađen 2000. U voćnjaku je posađeno 718 sadnica stabala jabuka u 18 redova, a na istim su vidljivi tragovi oštećenja koja je počinila divljač glodanjem, kako je to konstatirao i šumarski vještak, a

oštećenja su od oko 25 cm, pa do 1,75 cm visine, da je dio stabala potpuno osušen i da je vidljiv samo ostatak djela stabla sa ili bez dijela krošnje. Također su na dijelu stabala vidljive mlade grančice.

34.2. Iz nalaza i mišljenja gospodarskog vještaka (list 244) proizlazi da je u razdoblju od 2013. do 2020. na višegodišnjem nasadu jabuka kojeg je oštetila divljač iz lovišta prvo tuženika kao lovozakupnika nastala totalna šteta, a ista je procijenjena u iznosu od 345.307.000 kn. Prilikom izrade nalaza i mišljenja gospodarski vještak je procijenila da bi prosječan prinos jabuka "u punom rodu" u konkretnom voćnjaku bio oko 30 do 35 tona po hektaru, uz optimalne uvjete i adekvatno održavanje nasada i njegov povoljan položaj. Kako je nasad dijelom lociran blizu šume, s kojeg pada sjena na nasad, za očekivati je manji prinos, odnosno procjenjuje 22 tone/godišnje na površini od 0,84 hektara, odnosno procijenjen prinos od uroda ukupno 718 stabala jabuka. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je izvršila procjenu štete nastalu uslijed neostvarenog uroda jabuka, a koji je uzrokovan potpunim ili djelomičnim oštećenjem nasada jabuka, odnosno procijenila je da ta šteta zbog nemogućnosti da se na nasadu jabuka proizvedu konzumni plodovi jabuka, a koji bi se mogli plasirati, odnosno prodati na tržištu u periodu od nastanka štete, odnosno od 2013., pa do 2020. do kojeg je predviđen rodni životni vijek (20 godina), odnosno vijek u kojem se može komercijalno koristiti rod.

34.3. Zaključak je vještaka da izmakla dobit uslijed nastale štete u voćnjaku tužitelja iznosi 345.307,00 kn.

35. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje gospodarskog vještaka, budući je isti sačinjen na temelju zapisnika iz predmeta ovog suda broj R1-71/2013 u postupku osiguranja dokaza, na temelju neposrednog utvrđenja vještaka na očevidu koji je proveden u ovom postupku dana 14. listopada 2016. te na temelju podataka u ovom spisu.

36. Na pisani nalaz i mišljenje vještaka Željke Kolar prigovorio je drugotuženik, navodeći da vještak koristi pogrešnu metodologiju pri izračunu visine štete, kao i da vještak nije cijenio i druge faktore (u 2016. postojanje proljetnog mraza, stanje održavanosti voćnjaka). Prvotuženik je isto tako prigovorio nalazu i mišljenju, ističući prigovore loše ograde, ne održavanja ograde, a koji su prigovori istovjetni onima koje je isticao tijekom postupka.

37. Radi otklanjanja prigovora tuženika, sud je usmeno na ročištu 31. siječnja 2023. saslušao gospodarskog vještaka Željku Kolar koje je navela da otklanja prigovore tuženika i ostaje u cijelosti kod svog pisanog nalaza i mišljenja jer je napravljen sukladno pravilima struke i sukladno zadatku suda. Vještak navodi da je na str. 10. nalaza i mišljenja obrazloženo stanje voćnjak, obrazloženi su mogući i procijenjeni prinosi, također procijenjen je prinos, a procijenjen sukladno oštećenjima stabala, odnosno voćnjaka kao što je to prikazano u tablici na str. 9. i također su navedeni i parametri koje je koristila prilikom procjene prinosa. Prinos je uzet kao prosječni procijenjeni prinos tijekom proteklih sedam godina za koje je bilo potrebno izračunati umanjenju dobit i on je uzet kao procijenjen prinos jer je bilo nemoguće utvrditi koliko je on odstupao u nekoj od godina za koje se vršila procjena i to iz razloga jer za to ne postoji niti adekvatna dokumentacija u spisu i s obzirom na tu činjenicu u takvim slučajevima sukladno pravilima struke koristi se ovakva metodologija. Upravo ova cijena koja je uzeta, jer nema drugih vjerodostojnih podataka, a

uzima se cijena Državnog zavoda za statistiku, u toj cijeni su već uzeti ti troškovi, prodajna cijena, jer u spisu nema dokumentacije koju bi imala na raspolaganju i koja bi govorila upravo o takvim zahvatima, te se stoga ne može u konkretnom slučaju bazirati na takvim činjenicama koliko je utrošeno pesticida, način obrezivanja, gnojidba, rezidba i sl. Cijena koja je uzeta za kilogram jabuka bazirana na temelju cijene Državnog zavoda za statistiku je cijena koja je umanjena za sve one troškove koji su prethodili procijenjenom prinosu na temelju koje je u svom nalazu i mišljenju izračunala umanjenu dobit za zadano razdoblje.

38. Cijeneći činjenicu da je vještak izradila nalaz i mišljenje na temelju provedenog očevida, te na temelju stanja spisa, a u kojem je tužitelj priložio dokumentaciju o urodu (listovi 85-94), a da je vještak stručna osoba koja je usmenim očitovanjem na ročištu otklonila prigovore oba tuženika, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje gospodarskog vještaka koja je stručna soba i koja je provela vještačenje u skladu s pravilima struke. Stoga je odbijen dokazni prijedlog prvotuženika KTC za provođenje novog poljoprivrednog vještačenja.

39. Kako iz nalaza i mišljenja gospodarskog vještaka proizlazi da je nastala šteta na nasadu voćaka-voćnjaku tužitelja u iznosu od 345.307,00 kn, odnosno 45.830,11 €, sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti u odnosu na oba tuženika na način da solidarno tužitelju na ime imovinske štete isplate navedeni iznos. Stoga je odlučeno na način naveden u točki I. izreke presude.

40. Odluku o tijeku zakonskih zateznih kamata sud temelji na čl. 1086. Zakona o obveznim odnosima kojima je određeno da se obveza naknada imovinske štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete. Stoga tužitelju ista pripada od dana 26. lipnja 2013. kao dana kada je sačinjen nalaz i mišljenje vještaka u izvanparničnom predmetu broj R1-71/2013.

41. Temeljem odredbe čl. 154. st. 5. u svezi s čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) i izmjenama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 126/22 od 28. listopada 2022.), tužitelju su dosuđeni parnični troškovi i to za sastav tužbe u iznosu od 663,61 € (Tbr. 7.1. Tarife), za sastav podneska od 12. veljače 2015., 16. ožujka 2015. i 15. prosinca 2022., za svaki podnesak 663,61 € (Tbr. 8.1. Tarife), za pristup na ročišta 27. siječnja 2015., 17. travnja 2015., 12. studenog 2015. i 14. listopada 2015., za svako 663,61 €, te dana 31. siječnja 2023., 1. ožujka 2023. za svaki pristup po 995,42 € (Tbr. 9.1. Tarife), uvećano za trošak PDV-a u iznosu od 1.824,93 €, te za nastali trošak u izvanparničnom postupku broj R1-71/2013 radi osiguranja dokaza plaćanje predujma u iznosu od 165,73 €, kao i za pristup na ročište radi davanja usmenog nalaza i mišljenja gospodarskog vještaka Vladimira Talan u iznosu od 66,36 €, a prema priloženim i korigiranim troškovima s lista 320-321 i u skladu s važećom Odvjetničkom tarifom. Nadalje je tužitelju priznat parnični trošak za zastupanje punomoćnika odvjetnika na raspravama 18. lipnja 2024., 13. siječnja 2026., 24. veljače 2026. i 25. ožujka 2026. za svako ročište iznos od 1.000,00 €, te sastav podneska od 2. srpnja 2024. u iznosu od 1.000,00 € tako da je tužitelju dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 14.356,74 € na način naveden u točki II. izreke presude.

41.1. Tužitelju nije priznat trošak s osnova dolaska punomoćnice na ročišta, odnosno trošak puta punomoćnice Zagreb-Koprivnica-Zagreb 10 puta, u sveukupnom iznosu od 110,54 €,

budući je tužitelj mogao opunomoćiti odvjetnika s područja Općinskog suda u Koprivnici slijedom čega ne bi imao navedeni trošak.

42. Zbog obrazloženih razloga odlučeno je na način naveden u izreci ove presude.

Koprivnica, 29. travnja 2026.

Sutkinja:
Sonja Gundić-Biškup

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvjetnica Alenka Vlahinić, Nalješkovićeve 9, Zagreb – putem e-Oglasne ploče suda
2. Odvjetnik Zlatko Gregurić, Mihanovićeva 15 b, Bjelovar – putem e-Oglasne ploče suda
3. Odvjetnica Dora Hanžeković Žuža, Radnička cesta 22, Zagreb – putem e-Oglasne ploče suda

Broj zapisa: **9-30887-571ee**

Kontrolni broj: **07115-d8bd0-342ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.